



DEN NORSKE ADVOKATFORENING HOVEDSTYRET

Kristian Augusts gate 9, 0164 Oslo
Telefon 22 03 50 50 Telefaks 22 11 53 25

Dato: 19-12-2003

Kommunal- og regionaldepartementet

Boks 8112 Dep.
0032 Oslo

KOMM. OG REG. DEP
22 DES 2003
03/3321-39
Ark. 531-12
Avd. INN/AOS/ARB

Vår ref.: #13307v1

Deres ref.: 03/3321-8

HØRINGSUTTALELSE - VILKÅR FOR FAMILIEGJENFORENING - ENDRINGER I UTLENDINGSFORSKRIFTEN

Vi viser til departementets ekspedisjon av 4. november 2003.

Saken har vært forelagt Advokatforeningens lovutvalg for asyl- og utlendingsrett bestående av Arild Humlen, leder, Joakim Grude Ronold, Kjell T. Dahl og Heidi Bache-Wiig.

Utvalget har avgitt følgende uttalelse:

"Departementet foreslår en endring i adgangen til familiegjeforening, som innebærer et dokumentasjonsbehov for søker, av at partene har lik rett til skilsmisse i hjemlandet, uavhengig av om skilsmissen eventuelt vil bli aktuelt i Norge eller i hjemlandet, som betingelse for rett til familiegjeforening med ektefelle i Norge.

Begrunnelsen for ovennevnte forslag til endring, er et ønske om å markere/påvirke kvinners rett til lik behandling ved skilsmisser, noe som i dag ikke er tilfelle i en rekke land, da anført i særlig grad i land med islamske familielover og tradisjoner.

Departementet peker i høringsnotat på en rekke betenkeligheter ved en slik endring, og Den Norske Advokatforening tiltrer disse med slik styrke at de anførte betenkelighetene i seg selv, bør lede til at endringen frafaller.

I tillegg mener advokatforeningen at lovforslaget vil virke diskriminerende framfor å motvirke diskriminering. Det er selvsagt i strid med kvinners lovfestede og konvensjonsbeskyttede rett til likebehandling i familieretten som innenfor andre rettsområder, å forskjellsbehandle partenes rett til skilsmisse, og det er viktig å arbeide for å endre dette. Den Norske Advokatforening kan imidlertid vanskelig se at det å nekte en kvinne familiegjeforening med ektemannen i Norge, på grunn av hjemlandets diskriminerende lovgivning og/eller tradisjon på dette området, ikke er tilsvarende diskriminerende overfor kvinners/menns rett til familieliv med hverandre.

Utenlandske borgere fra land som anført i høringen, vil da miste en av de viktigste private rettighetene sikret i en rekke menneskerettighetskonvensjoner, retten til familieliv, gjennom denne endringen, for forhold de er ute av stand til selv å påvirke, nemlig hjemlandets myndigheters diskriminerende tilrettelegging av familielovgivning og praksis rundt dette. I særlig grad blir dette

påfallende for personer med asyl eller opphold på asyllignende grunner, som har opphold i Norge. Disse har i mange tilfelle nettopp rømt fra hjemlandet på grunn av myndighetenes politikk, lovgivning og adferd.

Den Norske Advokatforening er enig at det må arbeides for å oppnå en endring i de lands regimer som institusjonaliserer en diskriminerende politikk overfor kvinner særskilt. men mener at endringsforslaget her får så store konsekvenser for menneskers rett til ekteskapelig samliv, at forslaget av denne grunn ikke bør gjennomføres. Det videre etter vår mening klart, at utkastet får utilsiktede konsekvenser som rammer enkelte lands borgere sterkere enn andre lands borgere, avhengig av nasjonal lovgivning, kultur og praksis, og utforming av ekteskapskontrakter

Som nevnt innledningsvis, til trer advokatforeningen også de betenkelighetene som departementet fremholder i høringsbrevet og dette styrker ytterligere vår motstand mot den foreslåtte endringen.”

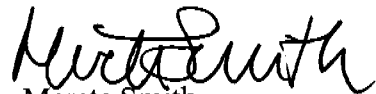
Uttalelsen er også forelagt Advokatforeningens Menneskerettighetsutvalg som tiltrer uttalelse fra lovutvalget for asyl- og utlendingsrett.

Advokatforeningen tiltrer utvalgets uttalelse.

Ærbødigst



Helge Aarseth
leder



Merete Smith
generalsekretær